

PREMIÀ DE MAR pàg 14
Les famílies del geriàtric de Ca n'Amell s'afegiran a la causa per homicidi

BÀSQUET pàg 20
Emma Barceló: "Sempre portaré al cor l'ascens a Copa Catalunya amb l'AB Premià"

líniamar ^{7 anys}

Baix Maresme Núm. 81 · Abril 2022 · liniamar.cat

La comarca reclama mesures contra l'efecte dels temporals

Els municipis demanen solucions estructurals i volen que es comenci a parlar del trasllat de la línia del tren pàg 18

Foto: Jordi Pujolar/ACN

El dia de la marmota

El Maresme viu una nova jornada negra a Rodalies pàg 3

VILASSAR DE MAR pàg 16
Clam per uns boscos més segurs després d'un ciclista ferit per un tret

EL MASNOU pàg 10
El poble fa un homenatge a Ahmed Idriouich

A FONTS pàgs 12 i 13
El món local ha impulsat la solidaritat amb Ucraïna

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
l'execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

Aquest últim incident va obligar a aturar durant més de tres hores la circulació a la zona del Baix Maresme i el Barcelonès Nord. Foto: Jordi Pujolar/ ACN

Nou dia negre a Rodalies

» Una avaria elèctrica obliga a aturar el servei durant més de tres hores entre Barcelona i Mataró
 » Els municipis maresmencs reclamen a l'Estat que garanteixi "normalitat" en el transport ferroviari

INFRAESTRUCTURES ▶ El servei de Rodalies va viure el passat 21 d'abril la seva enèsima jornada negra. Una avaria elèctrica va obligar aquest cop a aturar la circulació durant més de tres hores a la zona del Baix Maresme i el Barcelonès Nord. L'incident va produir-se a primera hora del matí a l'altura de Badalona i va requerir la interrupció del servei en ambdós sentits entre Barcelona i Mataró, provocant la indignació de molts usuaris de les línies R1 i RG1, que van quedar-se un cop més atrapats a mig trajecte diverses hores per manca d'un transport alternatiu.

Aquest nou episodi de talls en la circulació va tornar a desfermar la polèmica a través de les xarxes socials, on centenars afectats van manifestar la seva desesperació pel mal funcionament

del servei, denunciant que no es tracta d'un cas aïllat, sinó que les aturades són una problemàtica recurrent cada cop que plou amb intensitat a la zona. En total, es calcula que prop de 20.000 persones van haver de patir aquest cop les conseqüències d'aquest problema amb el sistema elèctric de la catenària.

"Nosaltres podem gestionar el servei molt millor que l'Estat", diu el conseller Puigneró

Malgrat que la circulació va poder-se restablir al cap d'unes tres hores, la normalització del servei va trigar gairebé tres hores més i encara al migdia es regis-

traven alguns retards en les línies de Rodalies afectades. Pel que fa a les reclamacions pels talls, molts usuaris van optar per demanar la devolució del bitllet a través de les taquilles de les mateixes estacions, una imatge que en els darrers mesos s'ha repetit en nombroses ocasions.

UN PROBLEMA ESTRUCTURAL

Una de les primeres personalitats a reaccionar a aquesta nova incidència era el vicepresident de la Generalitat de Catalunya i conseller de Polítiques Digitals i Territori, Jordi Puigneró, que -en declaracions a RAC1- remarcava que el govern català té les mans lligades i que no es pot donar un servei en condicions si no es gestiona directament: "Nosaltres tenim experiència en gestionar aquesta mena de serveis

i creiem que podem fer-ho molt millor que l'Estat".

En la mateixa línia es pronunciava hores més tard el president del Consell Comarcal de Maresme i alcalde de Vilassar de Mar, Damià del Clot, que lamentava que es tracta d'uns fets que no trigarán a tornar a passar. "Tothom que puja a un tren al

Del Clot: "Si pugés a Rodalies en dia de pluja has d'estar disposat a viure una aventura"

Maresme un dia de mal temps ha d'estar disposat a viure una aventura que pot durar moltes hores. Cada vegada és més freqüent i passa a més gent. Com que mai

ha estat una prioritat, comença a ser un problema estructural", apuntava contundent del Clot en declaracions a la SER. El president maresmenc considera que episodis com aquest demostren que tant el servei de Rodalies com la comarca en si, no són una "prioritat" per al govern espanyol, que en els darrers anys ha rebut una llista interminable de queixes per part dels diferents municipis afectats.

"Demaneu normalitat només, no que ens posin grans combois, només que el sistema de Rodalies funcioni amb la màxima normalitat possible", assenyala al mateix mitjà del Clot, que lamenta que els consistoris i el Consell Comarcal no hagin tingut fins ara un espai de diàleg i debat amb l'Estat per traslladar-li les propostes de la comarca.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

Tribuna

El tren de la costa: final del trajecte?

per Damià del Clot

Foto: Jordi Pujolar/ACN

Lluny de voler donar solucions, aquest article pretén exposar els elements sobre els quals ha de bascular el debat sobre la mobilitat al Maresme. Si fa uns anys, i a través dels ajuntaments, de les organitzacions cíviques, de les plataformes, del Consell Comarcal i de la Generalitat de Catalunya, encetàvem un debat sobre com havia de ser la mobilitat a la comarca després de l'alliberament dels peatges, ara cal encetar-ne un altre. Aquesta vegada sobre el transport públic. Però amb una complexitat afegida: aquest debat se solapa amb un altre, probablement molt més complex en la mesura que afecta un dels elements que identifiquen el territori: la costa. O el que és el mateix: el litoral.

La urgència d'aquest debat s'explica per un altre element: els efectes del canvi climàtic. Cada vegada són més sovintejades i més intenses les rierades, les llevantades i les tempestes. El Maresme és un territori especialment sensible a aquests episodis. El seu clima –ens agrada dir que és tropical– està condicionat per la seva morfologia. I la seva morfologia és la d'una faixa de terra entre el Mediterrani i la Serralada Litoral. Podríem dir que té dues fronteres: el Besòs i la Tordera. Les rieres –més de vint-i-cinc– formen part de l'ADN de la comarca. Tenim serralades, valls interiors, planes i litorals de sorra i rocosos.

El principal mitjà de transport públic a la comarca –el tren de Rodalies– passa arran de mar. De Montgat a Malgrat de Mar, el tren creua la franja territorial del Maresme. Setze dels seus trenta municipis es veuen afectats per aquesta realitat. Però el litoral d'aquests setze municipis no és el mateix: uns tenen port –i a conseqüència d'això una barrera que esdevé un primer i molt rellevant mur de contenció, que protegeix la línia de tren– i altres no. Aquest és un pri-

L'Estat espanyol ha negligit dolosament en les inversions en infraestructures de Rodalies

mer element que cal tenir present a l'hora de plantejar el debat. Als llocs on hi ha estació de tren s'ha desenvolupat una activitat econòmica a conseqüència del trànsit d'usuaris i d'usuàries de Rodalies. El desenvolupament dels municipis de mar –molt més poblats que els de muntanya– no s'explica sense el tren de la costa.

I si aquests són alguns –no tots– dels elements del debat, n'hi ha un altre que cal tenir present: els cos-

tos. Quin és el cost de traslladar la línia de tren a l'interior, sigui soterrant-la o bé en superfície? Els municipis d'interior volen la línia de tren del Maresme al seu territori? Resulta evident que el cost del trasllat de la línia pot condicionar que aquesta solució –si és la volguda pel territori– sigui implementada a curt termini. Per altra banda, és evident que la situació no pot quedar com està ara. No podem obviar el *mentrestant*. Les inversions en infraestructures de Rodalies –i aquí l'Estat espanyol, que és qui en té la competència, ha negligit dolosament– s'han de fer ja. Els maresmencs i les maresmenques que s'han de traslladar a altres municipis, a les capitals del país o als seus llocs de treball no poden veure alterada la mobilitat de la comarca a cada temporal de mar. Calen solucions estructurals i no podem perdre més temps.

Des del Consell Comarcal hem començat a donar veu a experts que ens ajudin en el diagnòstic de tot el que he assenyalat. També del transport públic per carretera. Hi ha noves modalitats que cal explorar i que poden ajudar que la mobilitat en transport públic a la comarca sigui eficient, verda i respectuosa amb el territori. Però cal fer el debat.

Damià del Clot, alcalde de Vilassar de Mar i president del Consell Comarcal del Maresme

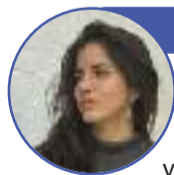
Aquí es piula

El Twitter en paper

@TaniaTapiaDiaz

L'Audiència Nacional condemna a set anys i sis mesos de presó el francitador de Terrassa que volia matar Pedro Sánchez. Era vigilant de seguretat i tenia un arsenal de guerra a casa. El 2018 havia compartit missatges en xats on deia que volia assassinar el president.

@annapazos

Buscar pis a Barcelona, *what a concept*. Haver de prendre una decisió que implica milers d'euros i l'estabilitat mental i vital del futur a partir d'un apartament buit que has vist durant 10 minuts en companyia d'un voltor que et recorda que has de DECIDIR JA MATEIX o el perdràs.

@kikegdelariva

La empresa que gestiona el agua de Barcelona, el agua (el agua, eh, agua), es privada y de capital 100% francés. Y solo hay una empresa, no puedes elegir. Si estás vivo en Barcelona, eres cliente de esa empresa. Es un dato que no por sabido deja de ser alucinante.

@BernatRuiz

Soc ateu, però si eliminem el caràcter religiós dels festius de Setmana Santa, ja podem eliminar els festius (que siguin laborables) i que només ho celebren els creients. La religió és alguna cosa més que una creença, és cultura. I és la nostra cultura, encara que siguem ateus.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (districtes de Barcelona), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga

Dipòsit Legal: B 6618-2015

García (Vallès), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Rodalies

El servei de Rodalies va viure el 21 d'abril la seva enèsima jornada negra. Una avaria elèctrica va obligar aquest cop a aturar la circulació durant més de tres hores en ambdós sentits a la zona del Baix Maresme i el Barcelonès Nord.

pàgina 3

Ahmed Idriouich

L'Ajuntament del Masnou va organitzar el passat mes de març un merescut acte d'homenatge a Ahmed Idriouich, un referent de la comunitat marroquina del municipi maresmenc pel seu treball a favor de la integració.

pàgina 10

Govern espanyol

Els municipis del Maresme han dit prou. Els estralls provocats per l'últim temporal han tornat a posar sobre la taula la necessitat de prendre mesures per part del govern espanyol per evitar que es repeteixi una situació que cada cop sembla més habitual.

pàgina 18

El + llegalit

líniamar.cat

- 1 *Investiguen per homicidi imprudent la residència de Premià de Mar on van morir 87 avis*
- 2 *Nou revés per Can Sanpere: tercer desnonament amb data oberta en un any*
- 3 *Dia negre per a Rodalies al Maresme: més de tres hores aturat per una avaria*
- 4 *La masia de Can Manent, un nou museu per a Premià?*
- 5 *Sense poder entrar a la nau incendiada de Vilassar un mes després*

La clau

Quan les xarxes no són notícia

per Susana Pérez

Foto: Pexels

En la història de les empreses tecnològiques de xarxes socials hi ha dues dates marcades al calendari. La primera, quan vam estimar-les, pels volts del 2011, moment en què van esclatar les primaveres àrabs i l'opinió pública va veure en aquestes eines una manera amb la qual l'oposició als sistemes autocràtics podia comunicar-se i organitzar-se. La segona, quan vam odiar-les, a partir de la victòria electoral de Donald Trump, l'any 2016, quan van ser acusades de promoure les notícies falses.

Des d'aleshores, les xarxes han estat culpables de la desinformació, la polarització i l'assetjament. Per frenar aquestes acusacions, Facebook i Twitter han moderat els continguts mitjançant la intel·ligència artificial i la contractació de treballadors, han etiquetat les publicacions que menteixen o desinformen, han eliminat perfils de comptes extremistes, han limitat la publicitat política en períodes electorals i han restringit els botons de compartir i m'agrada. Fins i tot van eliminar el compte del mateix Donald Trump després de l'atac al Capitoli el gener de l'any passat.

La guerra a Ucraïna podria

marcar un nou punt d'inflexió. Fa més de 40 dies que va esclatar el conflicte i les xarxes no són notícia, malgrat que Rússia ha estat un dels principals actors a nivell mundial en la propagació de mentides. Fins ara, i és important remarcar que l'escenari pot canviar en qualsevol moment, no tenim coneixement de cap gran campanya de desinformació ni ciberatac. La propaganda és present arreu, però el seu impacte és menor perquè hi ha molts més ulls vigilant i més escepticisme en general.

Internet porta el problema, però també la solució. La intel·ligència de fonts obertes, coneguda per les sigles OSINT (Open Source INTelligence), ha esdevingut cabdal per a la cobertura informativa del conflicte. La seva comunitat s'articula i actua al voltant de Twitter, i el seu centre de gravetat és Bellingcat, una plataforma que durant aquests dies contrasta la

informació de la guerra en temps real. A aquesta tasca s'hi suma la feina de les plataformes de verificació i de les mateixes empreses tecnològiques. Per exemple, Facebook va retirar a mitjans de març un vídeo en què apareixia el president d'Ucraïna, Zelenski, fent unes afirmacions que mai havia pronunciat.

Que les xarxes socials no siguin notícia aquests dies (de moment) ens indica tres coses. Primer, que hi ha diferents actors treballant i combatent la desinformació de manera efectiva. Segon, que les empreses de xarxes socials estan prenent les mesures adequades per no ser acusades d'afavorir les notícies falses, però tampoc per rebre l'etiqueta de censors. Tercer, que la ciutadania atorga un paper més limitat a aquestes empreses en la seva dieta informativa i qüestiona la informació que hi circula. Tant de bo la guerra acabi aviat i les xarxes segueixin sense ser notícia.

Línia Mar no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AdeuMascareta

@AnnaBusq: Nens i nenes de 9 anys que diuen que no es treuen la mascareta perquè no els agrada la seva cara. 9 anys. No teniu perdó.

#MacronOLePen

@IreneMassana: Mentre Le Pen guanya a la Catalunya Nord, Vox, a Castella i Lleó, entra per primera vegada al govern. Quina pena tot.

#CampNouDeBlanc

@nofilecat: Tinc la sensació que el club [el Barça] no ha tingut cap problema a facilitar als aficionats de l'Eintracht Frankfurt una Oktoberfest avançada.

Where the streets have no name

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter

Diu en que, una vegada, en Bono, el cantant del grup irlandès U2, va sentir un comentari a la seva ciutat natal, Dublín, que explicava que, només de saber el nom del carrer on vivies, podien deduir si eres catòlic o protestant, ric o pobre i, fins i tot, el partit que votaves. El títol de la seva pròxima cançó suggeriria un lloc on els carrers no tinguessin nom, per esborrar la condició que ens fa prejudicar les persones i classificar-les per la seva procedència.

És una cosa que passa a moltes altres cultures i ciutats, però, sens dubte, a Irlanda el conflicte social va polaritzar la postura i el compromís de les persones amb les seves creences durant molt de temps, fent més visible aquesta qüestió.

La toponímia, o el nom dels llocs, respon a diferents raons: algunes de geogràfiques, altres d'històriques i altres de futures, també. El cert és que acabem dotant de significat els llocs, associat als seus noms, i de vegades el nom els atorga una certa rellevància: l'Arc de Triomf, la Ciutat de la Justícia...

Si observem el projecte de l'Eixample de Barcelona de 1859, d'Ildefons Cerdà, veiem que els carrers no tenien nom. Només les preexistències com la Barceloneta, el Poblenou o Sants, així com els accidents geogràfics. Però els nous carrers, no.

Aquesta és una comesa que l'Ajuntament de Barcelona va encarregar a Víctor Balaguer i Cirera el 1863, quatre anys després de l'aprovació de l'Eixample. Balaguer va ser un escriptor i un poeta reconegut que va acabar sent ministre. El seu perfil polític i d'historiador va ser determinant perquè l'escollissin per a aquesta feina. En el bateig de carrers i places, Balaguer es va dedicar a lloar els territoris de la Corona d'Aragó, les institucions i personalitats catalanes i algunes gestes històriques.

Una d'aquestes era un homenatge a una llarga resistència en conflictes armats i bombardejos sobre la ciutat de Barcelona: la plaça de les Glòries Catalanes.

Pocs anys abans del projecte de l'Eixample, el ge-

neral Espartero va pronunciar la seva famosa frase sobre la necessitat de "bombardejar Barcelona cada 50 anys pel bé d'Espanya", així que el castell de Montjuïc i la Ciutadella van ser llocs que, lluny de defensar la ciutat, van servir per bombardejar-la.

El lloc que va escollir Balaguer, diferent del que tot hom coneix avui, no podia ser més oportú: el final del passeig de Sant Joan, davant de la Ciutadella militar, envoltada de bastions i separada de les muralles de la ciutat antiga. Es va projectar una plaça a tall de conquesta, en homenatge a totes les Glòries Cíviques i Militars de Catalunya, que, tanmateix, mai no es va construir. Després de la revolució de 1868, la Ciutadella va

Dibuix de l'autor sobre el plànol de l'Eixample de Barcelona de 1859, d'Ildefons Cerdà. La Ciutadella militar i el parc actual, en línia vermella. La plaça de les Glòries inicial i l'actual, tramades.

ser demolida i cedida a l'Ajuntament, que la va convertir en parc, deixant sense sentit la plaça projectada.

No va ser fins a principis del segle XX que el nom de plaça de les Glòries va anar a parar al lloc que coneixem avui, aliè a tota la càrrega històrica que li atribuïa aquest topònim. Un lloc complicat, on confluen els tres carrers més amples i més llargs de la ciutat —la Meridiana, la Gran Via i la Diagonal—, però també les línies fèrries de Granollers i Sants. Un veritable caos, sempre per acabar, sempre per resoldre.

Per Glòries hem vist desfilars autopistes, parcs, línies de metro i de tren, llacs, mercats ambulants i, fins i tot, un pont de vianants aprofitat avui a l'esplana-

da del Fòrum. L'últim projecte, el viaducte elevat inaugurat per les Olimpíades de 1992, va ser enderrocat tot just 15 anys després.

Com si la perseguís el pes del seu nom, en pocs anys la plaça de les Glòries va passar de representar la pacificació dels històrics conflictes armats a l'escenificació del conflicte urbà permanent. Un conflicte que, per altra banda, hauria de ser signe de normalitat.

Glòries representa el laboratori urbà a cel obert per excel·lència. El lloc del frec, del moviment i de l'intercanvi. Les diferents versions de Glòries evidencien la dificultat de viure en societat, d'arribar a acords, de construir ciutat. Cada versió també explica el context social del moment. La invasió del cotxe i la transformació de l'espai urbà al seu servei o els remeis posteriors en forma d'aparcaments dissuasius per evitar l'entrada de l'automòbil al centre de la ciutat.

I cada nova forma sembla sempre la definitiva; la fórmula màgica que resoldrà tots els mals del moment i que durarà eternament...

L'actual plaça de les Glòries, en construcció, es planteja com a resposta al repte climàtic que tenim al davant. Amb la nova recepta d'eliminar asfalt dels carrers de la ciutat, permetent que l'aigua es filtri al terreny i reduint també l'emissió de calor, la nova plaça pretén ser un lloc naturalitzat. Un parc urbà que ens recordi

que formem part de la natura i que convivim amb més éssers vius al planeta. Un escenari que amaga una trama de clavegueres, trens, galeries i túnels al seu subsol per a poder representar-hi a sobre 'El cicle de l'aigua' o 'La biodiversitat'.

Esborrar i començar de nou, com pretenia el cantant d'U2, per tal d'oblidar qui és en realitat Glòries, quin és el seu veritable origen. Fins a la pròxima crisi d'identitat, quan nous reptes de la nostra societat li remoguin la consciència. Benvingut conflicte.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter,
arquitecte fundador de *haz arquitectura*
i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Les millors perles

Un home va a buscar un amic que ha donat positiu al control d'alcoholèmia dels Mossos. S'hi presenta drogat i amb el carnet suspès i acaba amb el cotxe immobilitzat per la policia i denunciat penalment. Fets l'un per a l'altre.

Una dona de 72 anys s'emporta a casa una obra d'art en confondre-la amb una jaqueta perduda i, com que li va llarga, la porta a la modista perquè li cusi el baix. Ha passat al Museu Picasso de París.

Enxampen un home que es feia passar per fotoperiodista de guerra en xerrades a escoles. S'havia inventat el seu nom i la seva professió i deia que treballava per a Reuters, però no se li coneix cap fotografia publicada enlloc. Ho ha avançat *El País*.

Mentre espera que li facin una operació, s'adona que la seva doctora està buscant a YouTube vídeos per veure com s'ha de fer la intervenció en qüestió. Li ha passat a la Isabelle, una noia que s'ha fet viral a TikTok.

Natàlia Segura/ACN

LA FOTO

Per Sant Jordi

alegria

de La Grossa

Sorteig extraordinari

2.000.000 €

sèrie 00 5 €

27 d'abril del 2022

La Grossa de Sant Jordi

Loteries de Catalunya

27 D'ABRIL

La lupa

Colla de dropos

per Víctor Porres

Foto: Pexels

Els desastres que ha causat la borrasca Cèlia a les platges de Gavà, Montgat i Badalona nord és un presagi nefast per a la temporada de temporals que cada any destrossen la costa de l'àrea de Barcelona i altres indrets del país. Des de 2017, la mala bava dels predecessors Glòria i companyia ha fet desaparèixer entre 6 i 10 metres anuals d'amplada de les platges del litoral metropolità nord. Això és un fotimer de sorra perduda!

D'acord, si ho comparem amb els 4.000.000.000.-000.000.000.000 de grans d'arena que es calcula que hi ha sumant totes les platges del món, potser no és tant. I, si tenim en compte que diuen que hi ha més estrelles a l'univers que granets de sorra al nostre planeta, pot semblar fins i tot una ximpleria preocupar-nos per una cosa tan nímia dins la immensitat de l'espai.

La qüestió és que últimament ens toca patir per tot. Vivim constantment amb l'ai al cor. Diria que, almenys, la bona notícia és que ja ha arribat la primavera, però les persones que pateixen al·lèrgia no hi estarien gaire d'acord. Sempre hi ha una cara B de les coses. Per exemple, l'escassetat d'oli de gira-sol a mi m'estalvia la sobredosi de fregits de mare quan vaig al poble.

Després de passar-la magra amb una pandèmia mundial, el pervers efecte papallona d'una guerra a més de 2.000 kilòmetres fa que el cost de la vida aquí hagi pujat, que els camioners i treballadors del camp i el mar protestin i que tothom acabi donant positiu en empenyament. El que no queda clar és si actualment tot semblen males notícies perquè realment ho són o perquè ens les venen així, sobretot a *Antena 3* i a les tertúlies de ràdio que sonen a tot volum als taxis. No voldria semblar *conspiranoic*, però en el caos no hi ha error, com cantava Santiago Auserón.

Per si la primavera no ens altera prou, una altra tendència de moda que posa a cent és que governants i *influencers* de tots els pelatges ens diguin contínuament el que hem de fer dins i fora de casa: com ens hem de relacionar amb els altres per evitar contagis, la temperatura màxima a la qual hem de posar la calefacció per combatre els russos estalviant energia, el menjar que hem de consumir per respectar el planeta, el llenguatge que hem de fer servir per no discriminar ningú de l'ampli ventall de gèneres, l'opinió que hem de tenir respecte a la *Motomami* per semblar moderns i crítics alhora...

I, per si no n'hi hagués prou, augmenten les insinuacions que som una colla de dropos. Fixeu-vos, si no, en el nou pla contra la covid, que es vol carregar les baixes laborals in-

discriminades a causa de la malaltia i només permetrà faltar a la feina a les persones vulnerables o a les que es trobin malament de debò. La distinció entre romancers i fotuts autèntics provocarà moltes susceptibilitats i no pocs conflictes en les relacions laborals. *Covid or not covid*.

També l'ampli i especialment sensible col·lectiu de l'ensenyament –o educació, que costa molt saber ja qui fa què– se sent acusat de defensar la *dolce vita* quan es manifesten i es posen en vaga, adduint que no ho fan perquè els obliguin a començar abans el curs, sinó per no sé quants greuges més que venen de lluny, la majoria en benefici d'alumnes i famílies, segons diuen.

Compte, que ser mestre o professor té molt mèrit, i ser-ho amb consciència i motivat per una vocació honesta encara més. És veritat que tenen moltes vacances i alguns s'aprofiten de baixes sospitosament recurrents, però és una professió dura i no apta per a cardíacs. Si ets pare i et poses en la pell dels docents, visualitzant totes aquelles hores a primera línia de foc davant d'alumnes sobreexcitats, rebels i demandants d'atenció, provoca vertigen, tret que siguis un tipus *superdur* com Vin Diesel a *The Pacifier*.

Per acabar-ho d'adobar, el nou líder de l'oposició, Alberto Núñez Feijóo, ha dit recentment en un míting que no creu que als que tenen més se'ls hagi d'assenyalar pel carrer "per haver treballat més". Suposo que per això acumulen riquesa personatges com Albert Rivera, a qui no veien el pèl al bufet d'advocats Martínez-Echevarría, o Toni Cantó, que es deu estar esllomant per promoure el castellà a la Comunitat de Madrid des de l'Oficina de l'Espanyol.

Com va advertir el periodista i activista polític George Monbiot, "si la riquesa fos el resultat inevitable del treball dur i l'emprenedoria, totes les dones de l'Àfrica serien milionàries". Però la justícia poètica, malauradament, és una fal·làcia, com ho demostren casos com el d'aquell funcionari de la Diputació de València que es va passar 10 anys sense treballar –fitxant amb bata i sabatilles– i, en lloc de convertir-lo en una falla amb els testicles d'una balena franca austral, el van absoldre de qualsevol delictes perquè deia que no disposava d'un espai propi de treball.

En una Espanya de penques, rendistes i polítics avesats a les portes giratòries –i alguns empresaris adinerats gràcies al narcotràfic–, l'ascensor social o està espatllat o només funciona amb una clau exclusiva, com en aquells edificis en els quals només poden utilitzar l'aparell els veïns que en són els propietaris. I, creieu-me, no hi ha precedents que cap veí es deixi la clau posada.

“

**L'ascensor social
o està espatllat
o només funciona
amb una clau
exclusiva, com en
aquells edificis
en els quals només
poden utilitzar l'aparell
els veïns que en són
els propietaris.
I, creieu-me,
no hi ha precedents
que cap veí es deixi
la clau posada**

”

Flaixos

@PonsPereAntoni: Sobre en Guillem Agulló, avui [11 d'abril del 2022] que ja en fa 29 [anys que el van assassinar], només una cosa: els nostres fills sabran qui eres.

@manolileonsegur: Fa nou mesos, Xavier Novell encara era bisbe i ahir [5 d'abril de 2022] van néixer les seves filles! Oïdà, quin goig de celibat!

@julsabata: Vaig cap al bar i penso "em demano una Coca-Cola, em ve de gust gas, així freda amb llimona..." i m'assec, ve el cambrer i dic "tráete una mediana, nene".

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Idriouich: homenatge al 'guia' de la comunitat marroquina

INTEGRACIÓ ▶ Ahmed Idriouich és història viva del Masnou. Aquest veí nascut en una zona rural del Marroc va arribar al municipi maresmenc fa més de quaranta anys a la recerca d'una vida millor per a la seva família. Des d'aleshores, Idriouich s'ha convertit en tot un referent per a la comunitat marroquina pel seu treball en favor de la integració al capdavant de l'Associació Cultural Islàmica Al Taqwa, de la qual en va ser un dels impulsors i actualment n'és el president d'honor.

En reconeixement d'aquesta tasca incansable, l'Ajuntament del Masnou va organitzar el passat mes de març un acte d'homenatge a la seva figura, que va comptar amb la presència de familiars Idriouich, de diversos membres de la comunitat marroquina local i també de la diputada masnovina d'ERC al Parlament Najat Driouech.

El primer a prendre la paraula va ser el mateix homenatjat, que visiblement emocionat

Ahmed Idriouich i l'alcalde Jaume Oliveras en l'acte del passat març. Foto: Aj.

va fer un repàs de la seva trajectòria i de la tasca feta des de l'associació. El seu relleu el va prendre la seva filla Fàtima, que en la seva intervenció va recordar que el seu pare ho va "sacificar tot" per aconseguir un futur millor per a la seva família i que va voler remarcar la importància que va tenir Idriouich a

l'hora de promulgar entre la comunitat valors com "el respecte, la integritat i la tolerància".

Per la seva banda, l'alcalde, Jaume Oliveras va posar en valor la tasca d'Idriouich en favor de la integració de la comunitat marroquina al municipi i va lliurar-li una placa commemorativa en reconeixement.

Prova pilot al Masnou per recollir residus porta a porta

SERVEIS ▶ L'Ajuntament del Masnou posarà en marxa el pròxim 23 de maig una prova pilot del sistema de recollida de residus porta a porta. La iniciativa es durà a terme en una zona concreta del centre del municipi i afectarà un total de 370 habitatges, que tindran uns dies i horari determinats per deixar les deixalles correctament separades a la porta d'entrada dels edificis.

Segons informa el consistori, abans d'iniciar aquesta prova pilot es durà a terme una campanya informativa entre el veïnat, a qui l'administració facilitarà un kit específic consistent en un cubell airejat per als residus orgànics i

un segon recipient amb un xip incorporat per poder treure'ls al carrer, un cubell de 40 litres multifracció, un paquet de bosses compostables, un imant de nevera amb el calendari dels dies de recollida i adhesius per identificar la bossa del tèxtil sanitari.

En un comunicat, el govern local demana als veïns "implicació" en el projecte, que requereix un "canvi d'hàbits cap a la reducció dels residus generats, la correcta separació i el compliment del calendari i l'horari". Cal recordar que la iniciativa porta a porta ha estat objecte de polèmica en diversos municipis com ara Barcelona.

Cartell que anuncia la prova pilot de recollida de residus. Foto: Ajuntament

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUÏR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

líniamar

bancdelsaliments.org

Si t'ho diuen, no t'ho creuràs!

Tot el material per a realitzar les teves reformes
amb un finançament increïble!!!

**A Badagres ho tens fàcil,
a Badagres ho tens tot**

Finançament
de fins a 24
mesos sense
interessos*

*Finançament subjecte a l'aprovació
de l'entitat financera corresponent

**BADAGRES
COMPROMÈS**

Badagres patrocina
l'equip de futbol adaptat
de l'AEB BADALONES

GRUP GRUMAT
Badagres

www.badagres.com

Ja hi ha quatre milions de persones que han marxat d'Ucraïna, i moltes ho han fet per la frontera amb Polònia. Foto: Càritas

La convocatòria és el dia 9 de març a dos quarts de quatre de la tarda, hora ucraïnesa. La conferència es fa via *online* i hi intervenen alguns dels alcaldes de les ciutats més afectades per la guerra d'Ucraïna. Hi ha presents mitjans de tot el món: la televisió romanesa, diaris estatunidencs i escandinaus, ràdios de Bòsnia... I el *Línia*.

Comença parlant el ministre pel desenvolupament de les comunitats i el territori d'Ucraïna, Oleksiy Chernyshov. Porta una camisa de color blau clar. Ni corbata ni americana. A les guerres no es porten corbates ni americanes. Després parlen els alcaldes. Durant dues hores no hi ha ni un sol somriure. És el que té la guerra.

“Necessitem medicines i armes, la situació és límit”, diu el vicecalde de Mariúpol, Serhiy Orlov. Ell també va vestit sense elegàncies. Porta un jersei verd fosc, la peça de roba de moda al país des que Volodímir Zelenski, el president d'Ucraïna, l'ha convertit en un símbol de la resistència. “Necessitem mitjans de transport segurs per evacuar els nostres veïns”, explica Orlov. Tota la conferència és un crit desesperat. Els alcaldes volen que la comunitat internacional es posicioni al seu costat, i per això han convocat la premsa. Des de Kherson, Chernihiv, Trostianets o Vasylkiv parlen per a tot al món. Gràcies a internet.

Més de tres setmanes després d'aquesta conferència, Mariúpol ha estat assetjada per l'exèrcit rus. Els carrers són runes. Segons la *BBC*, hi ha 400.000 persones atrapades i més de 2.400 homes, dones, nens i nenes morts que han fet necessari obrir dues fosses comunes. Els cadàvers es congelen en una ciutat que registra temperatures de cinc graus sota zero a les nits i que fa dies que no té ni electricitat, ni gas ni aigua. Quan escrivim aquestes línies, la gana i les infeccions s'estenen pels hospitals i pels refugis. Les demandes del vicecalde Orlov no s'han materialitzat. S'ha imposat la guerra.

Els polítics locals que van participar en la conferència del passat 9 de març, que duia per títol *Resposta a la violència russa: perspectives de les comunitats territorials més danyades d'Ucraïna*, són desconeguts a fora del país. Alguns potser moriran en aquesta guerra. O potser no. És probable que els noms d'Ihor Kolykhaev, Vladyslav Atroshenko, Serhiy Sukhomlyn, Ihor Terekhov, Yuriy Bova, Veniamin Sitov, Oleksandr Lysenko, Nataliya Balasynovych i Serhiy Orlov no siguin ni una nota al peu de pàgina de la història. De la gran història. Quedaran ocults sota l'ombra de figures com Putin, Zelenski o Biden.

Amb tot, el món local, sigui a Ucraïna o a casa nostra, és el primer afectat pels conflictes. La ciutadania a peu de carrer organitzant-se o els alcaldes i les alcaldesses demanant ajuda noten primer que ningú els bel·licismes. Els estratèges pensen les gu-

El món local, la primera trinxera

La resposta solidària a la metròpoli davant la guerra d'Ucraïna, a diferència d'altres conflictes internacionals, s'ha organitzat de manera espontània i desendregada. La ciutadania a peu de carrer n'ha estat la impulsora i més tard els ajuntaments han recollit el testimoni i han ordenat l'ajuda humanitària.

eres als despatxos lluminosos de l'alta política vestits amb corbata i americana, però és la ciutadania la que viu sota les bombes.

GUERRA I CIUTADANIA

Lluny de Mariúpol, a la regió metropolitana de Barcelona, ja des de l'inici de la guerra, el 24 de febrer, el món local es va fer sentir amb força. “El conflicte ens va agafar per sorpresa, però ràpidament vam organitzar un punt de recollida de material en una botiga

d'ordinadors”, explica Joan Cerezo, d'Esplugues de Llobregat. Ell presideix l'Associació Cultural Taras Shevchenko, un grup d'amics d'Ucraïna. “En una setmana vam poder carregar 5 o 6 furgonetes amb ajuda, que van anar a la paròquia de Santa Mònica, a Barcelona, i d'allà cap a Polònia”, afegeix. Aquella infraestructura va quedar ràpidament desbordada. “Recordo persones que feien compres de 70 euros al Condis que hi havent de la botiga i ens ho portaven

tot al magatzem”, detalla. “La farmàcia que hi ha al costat, veient la demanda, va crear lots de medicaments dissenyats per enviar a Ucraïna”, relata per afegir que “mai havia vist tanta solidaritat”.

Altres municipis de la metròpoli també van viure situacions semblants. A Vilassar de Dalt, la Maria Àngels, de la Plataforma Ajuda a Ucraïna, remarca que el mateix dia que va començar la guerra es va organitzar una manifestació davant de l'Ajuntament.

“Després vam estar vuit dies recollint material i vam carregar dues ambulàncies i dues furgonetes que han anat cap a la frontera amb Polònia”, explica. A més, a Vilassar es va fer una arrossada, una caminada i una tarda d'activitats per recollir fons, i actualment la localitat ja ha acollit més de 25 famílies ucraïneses.

Els primers dies de la guerra, la resposta humanitària va ser espontània. “Com en altres ocasions, al principi la gent va actu-

Un viatge a la frontera

● El cotxe deixava enrere Polònia. La dona gran fugia de la guerra amb en Marc (nom fictici), un veí de Sant Andreu de la Barca que, amb cinc persones i cinc cotxes més, va decidir marxar cap a Ucraïna quan el conflicte despuntava. La dona gran es va passar hores mirant pel retrovisor. No girava el cap. Només veia l'indret que abandonava per un minúscul rectangle de vidre. Mirava aquella postal reflectida quan eren a centenars de kilòmetres d'Ucraïna. Fins i tot a milers de kilòmetres. Què mirava? Potser al cel encara hi reconeixia algun color

tes preguntes i van apuntar-se les nostres dades per estar segurs que no érem traficants d'éssers humans", recorda el santandreuenc. Finalment, van recollir una noia i la seva filla de tres anys i, per telèfon, van acordar passar a buscar una altra noia per Cracòvia en el viatge de tornada.

De Medyka van anar al camp de refugiats que hi ha just a la frontera. En Marc explica que allò era un caos: "Tot i que la gent estava ben tractada, recordo homes i dones grans caminant amunt i avall sense direcció durant hores". D'allà van anar a la ciu-

Una comitiva de sis veïns del Baix Llobregat va anar en cotxe fins a la frontera amb Ucraïna per ajudar persones refugiades a viatjar cap a l'Estat espanyol

del seu país, ara en runes. Potser no mirava res i el seu cap era a Ucraïna.

En Marc es va quedar en xoc per aquella imatge. En una crisi com la dels refugiats, hi ha moltes escenes que se't claven. Ho diu setmanes després d'haver tornat a casa. Setmanes després d'haver portat 17 persones d'Ucraïna a l'Estat espanyol.

La comitiva va sortir de casa el 3 de març. "Abans d'arribar a la ciutat polonesa de Medyka vam viatjar durant dos dies", relata en Marc. Ja abans havien contactat amb sis refugiats. Malgrat això, quan van arribar al poliesportiu de la ciutat propera a la frontera, aquell grup de persones no hi era. "Els militars ens van fer mol-

tat de Przemysl. "Hi ha un antic centre comercial abandonat que s'ha habilitat per a refugiats", detalla. Va ser aquí on van conèixer una família de 17 membres que volia anar a Càceres. "Després de parlar durant hores, van acabar confiant en nosaltres. Tres integrants de la família van fer el viatge en avió i la resta amb nosaltres", explica en Marc per afegir que quan va marxar d'aquell lloc no va poder "mirar enrere perquè era massa dur".

Començava el viatge de tornada. Fugien del terror. Però la guerra no hi entén de distàncies, i a la frontera amb França una de les noies va rebre una trucada. Havien bombardejat casa seva. La guerra sempre et persegueix.

ar de manera desordenada i desendregada", considera el sociòleg Xavier Godàs. "Encara que sembli una obvietat, el món local té una característica molt bàsica: tothom viu en un municipi. No pots no tenir un municipi, i per això és el lloc d'actuació primari", reflexiona. És per aquest motiu que la resposta primerenca va vehicular-se a peu de carrer. De manera desordenada, certament. Un fet que va fer reaccionar l'organització que agrupa entitats per la justícia social, Lafede, que va demanar que, si era possible, es fessin aportacions econòmiques al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament en lloc de donacions de roba o menjar.

GUERRA I AJUNTAMENTS

Allò que va començar a gestar-se amb la ciutadania no podia passar desapercebut als ulls dels ajuntaments. La pressió social va fer que reaccionessin.

Volodymyr Fediuk, president de l'Associació d'Ucraïnesos de l'Hospitalet de Llobregat, explica que els primers dies de la guerra la seva organització es va reunir amb l'alcaldeessa Núria Marín. "Estem molt contents de la resposta que va tenir", diu. La batalla els va aconseguir dues fur-

gonetes per portar ajuda humanitària. "Les autoritats són les que tenen els recursos", afirma Fediuk. També ho expressa així Godàs quan assenyala que "la solidaritat va molt a les palpantes", i aquells dies van ser els ajuntaments els que van ordenar-la.

En aquest sentit, Victòria Planas, responsable de l'Àrea d'Ajuda Humanitària del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, explica que avui dia ja hi ha 50 ajuntaments que fan aportacions econòmiques a l'organisme per fer front al desastre humanitari de la guerra. Un desastre que es tradueix en quatre milions de refugiats i que és encara més palpable a les ciutats ucraïneses. "Mariúpol és la Guernica moderna", diu Fediuk.

GUERRA I SILENCI

Si ara la ciutadania veu els ajuntaments positivament, no es pot dir el mateix de la política d'altres nivells. "Estem molt enfadats amb els polítics espanyols, perquè podrien haver fet molt més del que han fet", critica Cerezo.

Sorprenentment, aquesta guerra ha generat un debat polític com poques guerres havien suscitat fins ara, i això també ha condicionat la mena de solidari-

"Recordo persones que feien compres de 70 euros al Condis que hi ha davant de la botiga i ens ho portaven tot al magatzem"

Ja hi ha 50 ajuntaments que fan aportacions econòmiques al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament per fer front al desastre humanitari de la guerra

tat que s'ha apreciat en els primers compassos del conflicte. "Les entitats i les organitzacions que s'han mobilitzat en anteriors guerres estan una mica aturades i van tard", considera Godàs. "Ja no encarrilen la solidaritat o la protesta, i això ha produït que les energies individuals sorgissin de manera desendregada", descriu. El cert és que les diferències respecte d'altres conflictes, com ara la guerra d'Iraq, són notables. En aquell cas, les organitzacions sindicals, entre altres, van portar la veu cantant. "Crec que això té a veure amb les guerres postsoviètiques, que ens agafen a contrapeu, i les posicions costen més de concretar", valora el sociòleg.

SOLIDARITAT (I RACISME?)

Però fins i tot en les històries que mostren la bondat humana també hi ha una cara fosca. "En certa manera, aquest esclat de solidaritat té un principi de xenofòbia", afirma Planas. Si comparem com ha reaccionat la ciutadania ara i com ho ha fet en altres guerres, les diferències són abismals. Planas es fa una pregunta que hauria de fer-nos reflexionar: "Per què ara actuem diferent que amb la guerra de Síria, on també hi va haver milions de desplaçats i hi va

intervenir Rússia?". La protecció va per colors de pell. Si no, no es pot entendre per què avui dia, segons l'ACNUR, hi ha 250.000 persones -de les quals 70.000 són afganeses que fugen del terror talibà- varades als Balcans. Tampoc es pot entendre que hi hagi cooperants acusats de tràfic d'éssers humans per haver intentat portar a Europa els desplaçats per la guerra de Turquia. Planas torna a preguntar: "Per què no s'ha alçat la veu en el conflicte del Donbass, en què Ucraïna bombardejava la societat civil? Les guerres són molt complicades, i per parlar abans cal pensar".

Si bé tot això és cert, tal com la mateixa Planas i també Godàs reconeixen, cal invocar els drets humans en qualsevol dels casos i no crear disputes entre refugiats. "Em sembla una mala estratègia la comparació: pot acabar minimitzant el problema d'Ucraïna", afirma el sociòleg. "No podem respondre el racisme institucional amb passotisme organitzatiu. Els ucraïnesos no en tenen la culpa", sentència.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

El futur dels terrenys de les fàbriques de Metaogenia (MTG) i Transmesa va ser un dels protagonistes del Ple d'abril a Premià de Mar. En la sessió no es va tancar la porta a sotmetre a una consulta ciutadana la transformació de les finques.

Famílies de Ca n'Amell s'afegiran a la causa oberta per homicidi

RESIDÈNCIES ▶ La investigació oberta per homicidi imprudent contra els responsables de la residència Ca n'Amell de Premià de Mar comptarà amb la participació d'una dotzena de famílies. Segons ha pogut confirmar *Línia Nord*, un grup dels familiars dels 87 avis que van morir al geriàtric durant els primers mesos de la pandèmia del coronavirus han decidit finalment personar-se com a acusació particular en la causa ara en mans del jutjat d'instrucció número 2 de Mataró, que està recavant indicis per determinar si hi va haver mala praxi per part de la direcció del centre.

En aquest sentit, les famílies volen anar més enllà i consideren que la querrela de la fiscal en cap de Mataró que va iniciar tot el procés judicial hauria d'incloure també a les administracions competents, ja que, a parer dels afectats, s'haurien de depurar responsabilitats per "deixadesa de funcions" en el control de les mesures que els responsables

Usuaris de la residència Ca n'Amell en una imatge d'arxiu. Foto: Domus Vi

del geriàtric aplicaven al centre i en les condicions amb les quals es prestava el servei.

En la demanda presentada pel ministeri públic s'acusa l'antiga direcció del geriàtric d'haver provocat un "patiment gratuït" als usuaris, d'haver-los "desatès" i de no haver pres cap mesura per evitar la situació que es va desencadenar a les instal·lacions durant els mesos de març i abril de 2020. La residència, de fet, va ser intervinguda per la Generalitat el 17 d'abril d'aquell mateix any després de constatar un seguit

d'irregularitats en la gestió de l'equipament, que en un primer moment només va informar de la mort d'una vintena de persones.

Segons relata la Fiscalia i també remarquen les famílies, els déficits en la gestió del centre que van propiciar l'actuació del govern català ja existien abans del març de 2020 i es van veure "incrementats exponencialment" amb la pandèmia. De moment, la causa investiga el director del centre i la directora mèdica pels delictes d'homicidi per imprudència i de lesions i tracte denigrant.

Can Sanpere: tercera amenaça de desnonament en un any

EQUIPAMENTS ▶ L'amenaça de desnonament torna a planar un cop més sobre l'antiga fàbrica de Can Sanpere de Premià de Mar. Per tercer cop en menys d'un any, un jutjat ha activat una ordre de desallotjament amb data oberta per a les instal·lacions, que són propietat de Núñez i Navarro, però que fa prop de vuit anys que estan ocupades per diversos col·lectius.

Aquesta estocada arriba només unes setmanes després que s'aconseguís aturar de manera "indefinida" l'anterior ordre de desnonament activada. Per assolir-ho, els col·lectius que tiren endavant la seva activitat a l'antiga fàbrica van haver d'acudir

fins al Parlament de Catalunya, on es van reunir amb representants dels diversos grups polítics. L'èxit, en un primer moment, d'aquesta acció parlamentària no ha estat capaç d'evitar, però, que un altre jutge obrís una nova data de desallotjament a requeriment de la propietat.

En paral·lel, les entitats segueixen en negociacions amb l'executiu encapçalat per Rafa Navarro per desencallar l'expropiació de les instal·lacions. Els col·lectius proposen que un cop materialitzat aquest procés, se'ls cedeixi l'antiga fàbrica en un règim de "gestió comunitària" per poder seguir "donant vida i dinamitzant l'espai".

Els col·lectius s'enfronten a un altre desnonament amb data oberta. Foto:CSA

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

Tarifa caps de setmana

Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

DIY D'HOMS

DO IT YOURSELF, FES-HO TU MATEIX!

3x2

CAP DE SETMANA

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA* incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, *Yoigo, Euskaltel).
Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

Vilassar de Mar va recuperar a l'abril l'àncora del segle XVII que fins ara estava situada al passeig marítim i que va ser enviada a restaurar per millorar el seu estat. L'objecte, però, ha canviat d'ubicació i ara llueix a davant de l'Escola Nàutica.

Clam al Maresme per un bosc segur

» El cas d'un ciclista vilassarenc ferit durant una batuda revifa el debat sobre la falta de control en la caça
 » La família de l'afectat reclama canvis en la normativa per evitar que es puguin produir nous incidents

Anton Rosa
 VILASSAR DE MAR

La vida de Francesc Jiménez va fer un gir 180 graus el passat 29 de gener. Aquest veí de Vilassar de Mar va rebre l'impacte d'un tret a l'esquena mentre circulava en bicicleta per un corriol al municipi veí d'Argentona. La bala va afectar directament un dels pulmons i també li va provocar una greu lesió medul·lar, que s'ha traduït en la pèrdua de la mobilitat de les dues cames.

Després de passar més d'un mes ingressat a l'Hospital de la Vall d'Hebron de Barcelona, Jiménez fa tres setmanes que va ser derivat a l'Institut Guttmann de Badalona, on seguirà el seu procés de recuperació fins al juny. El seu cas ha despertat consciències al Baix Maresme i ha servit per posar sobre la taula la problemàtica de

la falta de control en les nombroses batudes de caça que es realitzen a la zona.

"Nosaltres no tenim res en contra dels caçadors. Només volem la seguretat de la gent i evitar que això pugui tornar a passar. No pot ser que tinguem por d'anar al bosc", apunta Josep Lluís Morgado, sogre de Jiménez i portaveu de la família. Sota el lema 'Volem un bosc segur', els familiars del ciclista vilassarenc van encetar una campanya de conscienciació al voltant dels perills de la manca de regulació de la caça que va tenir el seu punt àlgid en una protesta que va recórrer els carrers de Mataró el passat 20 de març i que va agrupar mig miler de persones.

La mobilització ja ha donat els seus primers fruits: l'anunci públic de les batudes de caça deixarà de ser només una recomanació –tal com marca la normativa actual– i passarà a ser obligatori. Tanmateix, Morgado

Una protesta impulsada per la família va recórrer els carrers de Mataró el passat 29 de març. Foto: Mar Martí/ACN

posa el punt de mira més enllà i confia que la Generalitat compleixi amb el compromís adoptat de presentar una nova Llei de caça abans del 2023, ja que l'actual data del 1970.

"El cas del meu gendre ja no té solució. Des d'ara fins a l'octubre no hi haurà noves batudes, però un cas així podria tornar a repetir-se si no prenem mesu-

res", assegura el portaveu, que demana que no es puguin fer batudes en dies festius i caps de setmana, que es delimiti perimetralment l'àrea de caça i que es realitzin controls d'alcoholèmia aleatoris als participants.

SENSE DADES OFICIALS

Un dels principals obstacles que s'ha trobat la família de Jiménez

a l'hora de denunciar la problemàtica ha estat la manca de dades sobre la quantitat d'incidents que es produeixen anualment relacionats amb l'activitat de la caça. Tampoc hi ha cap registre sobre el nombre de persones ferides. En aquest sentit, cal recordar que cada any es fan aproximadament unes 2.000 batudes només a Catalunya.

19 edicions de proximitat
 Districtes de Barcelona · L'Hospitalet
 Barcelonès Nord · Baix Llobregat
 Baix Maresme · Vallès

linia
 liniaxarxa.cat

Vols anunciar-te?
 686 429 517
 publicitat@comunicacio21.com

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

*El Llorenç,
el seu pare ja cuinava
per la gent del barri.*

 amic associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

Mitjans Km 0

líniamar

El Maresme vol mesures per frenar l'efecte dels temporals

INFRAESTRUCTURES ▶ Els municipis del Maresme han dit prou. Els greus estralls provocats pel pas del recent temporal Cèlia han tornat a posar sobre la taula la necessitat de prendre mesures per evitar que es puguin repetir uns incidents que cada cop semblen més habituals. Al centre de totes les mirades, el govern espanyol estudia la viabilitat dels diversos projectes que té entre mans per tal de minimitzar l'impacte de les inclemències meteorològiques en el litoral i en infraestructures cabdals com el servei de Rodalies.

“Si no s'inverteix, aquests problemes vinculats al canvi climàtic succeiran cada cop amb més freqüència. Cal que l'Estat es plantegi engagar un pla d'inversions en el transport públic de la comarca”, assenyalava amb contundència el president del Consell Comarcal del Maresme i alcalde de Vilassar de Mar, Damià del Clot, el passat 27 de març després d'una nova aturada de la circulació de la línia R1. Des de l'ens defensen que, si es vol evitar nous episodis d'incidències, s'han de prendre mesures urgents que permetin garantir el servei ferroviari a curt termini, com seria la consolidació de les desgastades platges perquè actuïn com a mecanisme natural de protecció de la catenària.

A l'horitzó, però, sembla clar que tard o d'hora s'haurà d'abordar la viabilitat del trasllat de la línia de Rodalies a l'interior, on no estaria tan exposada als temporals i tindria una menor afectació en el dia a dia dels veïns de la zona. Aquest projecte faraònic compta amb el suport dels consistoris de la majoria dels municipis del litoral metropolità i

L'Estat ja va fer obres per consolidar el litoral el 2020. Foto: J. Pujolar/ACN

maresmenc afectats per aquesta problemàtica.

UNA SOLUCIÓ DEFINITIVA

Precisament, en la mateixa línia es pronuncia el Col·legi de Geòlegs de Catalunya, que considera que la mesura seria la so-

“Si no s'inverteix, aquests problemes succeiran cada cop amb més freqüència”

lució definitiva per garantir un servei "eficient" a les poblacions i millorar la mobilitat a la comarca. En un comunicat, l'Observatori del GeoRisc –que depèn del col·legi– alerta que actualment l'acumulació de sorra i terres al litoral maresmenc és menor a la registrada en altres èpoques. Aquesta disminució està provocada principalment per l'increment de la freqüència, la intensitat i la durada dels nombrosos temporals i per l'acció de l'home.

Si sumem a aquesta situació l'augment progressiu del nivell del mar degut al canvi climàtic, el resultat és una pèrdua crònica dels mestres de costa. “Podem afirmar que la majoria de platges actuals i l'R1 en el seu traçat actual estan condemnades a desaparèixer”, assegura contundent l'Observatori en un comunicat, que considera que actuacions com els treballs de protecció que es van dur a terme el 2020 entre Mataró i Cabrera de Mar després del pas del temporal Glòria són només solucions que fan de pedaços.

Segons defensa l'agrupació de geòlegs, el trasllat de la línia de Rodalies a l'interior no només serviria per garantir la seguretat de la infraestructura, sinó que també permetria obrir els municipis al mar i ampliar la zona de platja, generant un ampli passeig marítim. “Cal una visió integral per reordenar el litoral i voluntat política per prendre decisions valentes Això significa adaptar-se als nous escenaris de canvi climàtic i de canvi global”, conclouen.

Teià demana noves millores en les línies de bus

MOBILITAT ▶ L'Ajuntament de Teià ha reclamat a la Generalitat que apliqui mesures per millorar el servei de les línies de bus al municipi per evitar el seu col·lapse. El consistori encapçalat per Andreu Bosch fa arribar aquesta petició en previsió de les possibles afectacions en el servei que provocaran les actuacions que es duran a terme pròximament a la xarxa ferroviària de Barcelona.

Premià avançarà el cost del nou Institut Escola

EQUIPAMENTS ▶ L'Ajuntament de Premià de Dalt avançarà els més de dos milions d'euros que costarà la construcció del nou edifici de l'Institut Escola Santa Anna. La previsió és que la Generalitat acabi aportant el 70% del cost del projecte, que podria ser una realitat en un màxim de dos anys si no es produeix cap inconvenient. Amb aquest nou equipament, el municipi completarà el seu mapa educatiu.

Nou reforç de personal per al consultori

CABRILS ▶ El Departament de Salut de la Generalitat reforçarà la plantilla del consultori de Cabrils. Així ho van confirmar representants del govern català en una reunió amb el consistori, on també es va presentar el projecte de construcció d'un CAP al municipi. La previsió és que les obres d'aquest nou equipament arrenquin durant el segon semestre del 2022.

El CF Alella rep la Medalla d'Or en el seu centenari

ALELLA ▶ L'Ajuntament d'Alella ha decidit atorgar la Medalla d'Or de la ciutat a l'entitat Club Futbol Alella, que aquest 2022 celebra els seus cents anys d'història. El consistori maresmenc ha valorat del CF Alella la seva aposta continuada per la promoció, manteniment i difusió del món del futbol al municipi, en benefici dels seus ciutadans i ciutadanes i al servei de l'esport en general.

Reunió per abordar el futur de les platges

CABRERA DE MAR ▶ L'Ajuntament de Cabrera de Mar es va reunir el passat 20 d'abril amb el delegat de la Generalitat a Barcelona, Antoni Morral, per abordar, entre altres temes, el futur de les platges del municipi i la seva estabilització. En la trobada també es van tractar projectes com el soterrament de la rambla dels Vinyals, l'explotació dels jaciments de Ca l'Arnau o la rehabilitació de Cal Conde.

Consulta pública sobre l'ordenança de l'aigua

VILASSAR DE DALT ▶ L'Ajuntament de Vilassar de Dalt ha posat en exposició pública la nova ordenança que ha de servir per regular la tarifa d'abastament de l'aigua i clavegueram al municipi. Després que el Ple aprovés el passat març la municipalització del servei, la ciutadania compta ara amb un termini de gairebé dues setmanes per fer arribar les seves aportacions.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

Futbol | El Sant Joan de Vilassar visita el Club Gràcia FS

El conjunt de Gerard Floriach visitarà el pròxim dissabte 30 d'abril el Club Gràcia FS, en partit corresponent a la 26a jornada del grup 1 de Tercera Divisió. És una cita vital per al CEFS Sant Joan de Vilassar contra un equip de la zona alta de la classificació.

Foto: Manel Expósito

“Quan estic a la pista no m'obsessionen els encerts ni els errors”

Emma Barceló / Exjugadora de l'AB Premià

A la pista Emma Barceló (Badalona, 1996) transmet tanta seguretat que sembla que no dubti mai. “Em solen dir que soc molt seriosa perquè no celebro les cistelles. Estic totalment concentrada i no m'obsessionen els encerts ni els errors”, enraona l'exjugadora de l'AB Premià i ara al Bàsquet Femení Sant Adrià.

**Toni Delgado
PREMIÀ DE MAR**

És impossible descriure com et mira el teu pare en una foto que vas penjar a Instagram el 19 de maig de 2014. Esteu agafant un trofeu molt especial...

La copa del Campionat d'Espanya júnior de Guadalajara! La vam guanyar dos dies abans contra l'U-VA Ponce. Era la cirereta al final d'una etapa, a cinc anys fantàstics i plens d'amistats, sacrificis, alegries i aprenentatges. Tinc molt present aquesta imatge... Li vaig dedicar el títol al meu pare, en Jaume, un autèntic malalt del bàsquet que m'ha ajudat i m'ajuda moltíssim. Seria impossible calcular quants dies m'ha entrenat.

Vas començar a jugar a bàsquet per ell?

Bé... [Riu]. Els meus inicis són curiosos... "A la Gemma l'han trucat del col·le per jugar a bàsquet i a mi no... Vull que m'hi apuntis", li vaig demanar a mon pare. Em va preguntar si sabia alguna cosa de

l'esport de la cistella. Jo només volia provar-ho. Així vaig començar a l'equip de nenes del Col·legi Badalonès. Abans el pare em va donar quatre nocions bàsiques.

De l'escola ja vas passar al Bàsquet Femení Sant Adrià.

Notava que el col·legi se'm quedava petit i que necessitava competir i fer un pas més. Hi vaig arribar com a infantil de segon any i el repte ja no era guanyar una Lliga, sinó competir al campionat de Catalunya i d'Espanya. Estava al·lucinant perquè no sabia res de tot això, i compartia espai amb les millors jugadores de la meua generació. Era un grup meravellós. M'ho van posar tan fàcil que des del segon dia ja les considerava amigues. Competíem molt bé i teníem molta química a dins i a fora de la pista. Va ser en Dani Poza, l'exdirector esportiu del club [ara ho és de la UE Mataró], qui em va trucar perquè anés a provar a alguns entrenaments. Saps qui va ser la persona clau perquè ho fes?

La veritat és que no...

Tot va ser gràcies a la Montse Bertran, que ara és la delegada del

primer equip. La seva filla, l'Alba, havia entrat al club un any abans i els va dir que em fessin una prova. M'estimo molt la Montse! Ni t'ho imagines.

Després del teu pas pel Bàsquet Femení Sant Adrià vas tornar a jugar a Badalona.

Al Sant Andreu Natzarret. Creia que necessitava una mica de calma i no tenia pressa per competir en categories superiors. Van ser dos anys de molts entrenaments i par-

“Dubtava de si estava preparada o no per al salt a la Lliga Femenina 2”, confessa

tits, perquè compaginava dos equips, d'un ascens a Segona Catalana...

Amb el Sese vas debutar a Copa Catalunya.

Un any molt dur, amb contínues lesions a l'equip i en què vaig haver d'assumir molta responsabilitat com a base, una posició en què mai havia jugat. El curs se-

güent vaig baixar una categoria per jugar a Primera Catalana amb l'AB Premià. L'Enric Cervera em va donar el full de ruta: "El primer any, amb un equip nou, serà de transició, i el segon pujareu a Copa". I la va clavar!

Enric Cervera transmet realment tanta confiança i seguretat com sembla?

Desprèn credibilitat. Tant ell com l'Isaac Champer, a qui ja vaig tenir a l'AB Premià, entenen i escolten molt bé la jugadora i saben què necessita a cada moment. Són un suport constant.

En un grup tan jove com el del Bàsquet Femení Sant Adrià l'objectiu era la permanència amb certa tranquil·litat?

Sí. Ens hauria encantat guanyar algun partit més, però hem complert el nostre propòsit.

Com veus el teu futur?

M'ha encantat l'experiència de tornar al Bàsquet Femení Sant

Adrià i d'estrenar-me a la Lliga Femenina 2. Primer vull escoltar el club.

Per cert, escoltant alguna entrevista teva no em va quedar clar si vas ser tu qui va marxar de l'AB Premià o va ser decisió de l'entitat...

[Riu]. Des de l'any passat mirava amb ulls tendres la Lliga Femenina 2, però dubtava de si estava preparada per al salt o no. "Has tancat un cicle i creiem et toca fer un pas endavant", em van dir l'Enric Cervera i l'Isaac Champer. M'ho recomanaven, independentment que anés o no amb ells a Sant Adrià.

Els ho has agraït?

La veritat és que no ho hem parlat. Crec que ells ho saben. Em van voler quatre anys a l'AB Premià, amb un ascens a Copa Catalunya que sempre portaré al cor i que em va fer plorar molt, i m'han volgut un cinquè. Els estaré eternament agraïda!

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

No t'ho perdís

Foto: Twitter (@DAFilmFestival)

Cinema d'autor

Torna el D'A Film Festival, el Festival Internacional de Cinema d'Autor de Barcelona, que enguany celebra la seva 12a edició. Del 28 d'abril al 8 de maig es projectaran fins a 124 pel·lícules a sis espais de la ciutat: el CCCB (el teatre, el hall i l'auditori), els cinemes Renoir Floridablanca, la sala Zumzeig i la Filmoteca de Catalunya. Destaquen títols com *Al carràs*, de la directora catalana Carla Simón, guanyadora de l'Os d'Or de la Berlinale, encarregada de donar el tret de sortida del D'A Film Fest. Tancarà l'edició *Cinco lobitos*, d'Alauda Ruiz de Azúa, protagonitzada per Laia Costa.

Famosos

La vam conèixer quan era una nena i interpretava la Teté de *Los Serrano* (Telecinco, 2003-2008). En aquesta mítica sèrie, era la filla petita de Belén Rueda i la fillastra d'Antonio Resines. Des d'aleshores, Natalia Sánchez (Madrid, 1990) ha continuat la seva carrera com a actriu i aquest abril estrena *Los herederos de la tierra*, una nova sèrie de Netflix. En una entrevista recent per parlar d'aquest nou treball a *RTVE Catalunya*, al programa *Punts de vista*, ha sorprès amb un català perfecte. Tal com ella mateixa ha explicat, ha après la llengua amb l'ajuda del seu marit, l'actor Marc Clotet, germà de la també actriu Aina Clotet i fill del prestigiós doctor Bonaventura Clotet. Amb la seva primera entrevista en català, Sánchez s'ha guanyat una munió de fans.

La fitxa

QUI ÉS?

NATALIA SÁNCHEZ

ÉS FAMOSA PER...

La seva carrera com a actriu

Tothom la recorda per ser la Teté de 'Los Serrano'

QUÈ HA FET?

La seva primera entrevista en català

La madrilenya ha sorprès amb un català perfecte

A LES XARXES...

S'ha guanyat el cor dels catalans

Molts usuaris l'han elogiat i li han donat les gràcies

Llibres

L'alegria de viure
Sílvia Soler

Decididament optimista i activa practicant de la *joie de vivre*, Sílvia Soler recull en aquest volum deliciós un seguit d'estampes llamineres, plenes de sal de mar i de llum d'estiu. Les cases on ha viscut, les persones que ha conegut, els records plaents de la memòria particular que configuren un mapa personal que és el seu però que podria molt bé ser el nostre.

Teatre

A Chorus Line
Antonio Banderas

Un dels musicals més importants de tots els temps, inspirador, apassionant i amb un cos de ball espectacular. En un teatre buit, en un escenari nu, s'hi fa el càsting per a un nou musical de Broadway. Per a un grup de ballarins, és el moment de la seva vida, l'oportunitat per fer el que sempre havien somiat en gran: ballar. Al teatre Tívoli de Barcelona.

Música

Karaoke
Suu

La barcelonina Susana Ventura, més coneguda amb el sobrenom de Suu, ha publicat el seu tercer àlbum: *Karaoke* (Halley Records). Aquest nou disc inclou vuit cançons (de les quals dues són en català) que "pretenen ser un espai de seguretat on fer del drama una gran festa". La gira de presentació del seu nou treball discogràfic començarà a finals d'aquest mes.

Pelis i sèries

Ambulance
Michael Bay

En un acte desesperat per aconseguir diners per pagar els deutes mèdics de la seva dona, el veterà Will Sharp recorre a l'única persona a la qual sap que no hauria de recórrer: el seu germà adoptiu Danny. Ell li oferirà participar en el robatori més gran de la història de la ciutat. Quan la fugida s'esguerra, tots dos segrestaran una ambulància que porta un policia ferit.

ESTILS DE VIDA

Fer front als canvis de temperatura

Foto: Pexels

📍 SALUT

El març de 2022 ha estat el mes amb menys hores de sol a Barcelona des de l'any 1968, segons ha registrat l'Observatori Fabra. Després d'això, ha començat un abril molt més fred del normal (fins i tot amb neu a cotes baixes), que de seguida ha anat remuntant fins a temperatures primaverals. En definitiva, últimament estem vivint canvis bruscos de temperatura, i això pot ser sinònim de refredats. Et donem alguns consells que et poden ajudar a prevenir-los.

Segur que hi ha dies que no saps com vestir-te: t'has d'abrigar per no passar fred al matí, però potser al migdia acabes suant. Per això la clau és vestir-te per capes. Això sí, procura mantenir protegida la zona del coll. Pel que fa als hàbits, aquests dies més que mai has de seguir una bona alimentació, basada en fruites i verdures, i beure molta aigua, de la mateixa manera que has de dormir bé, unes vuit hores diàries. Si, tot i això, et constipes, evita contagiar els altres: tapa't amb un mocador d'un sol ús quan esternudis i llença'l, ventila els espais i renta't les mans amb freqüència. Per recuperar-te, recorda que el refredat no es cura amb antibiòtics, i que t'ajudaran molt més el repòs i les infusions.

Les claus.....

ROBA

Com que la temperatura va canviant durant el dia, el millor és que et vesteixis per capes. Això sí, protegeix-te la zona del coll

HÀBITS

Ara més que mai has de seguir uns hàbits saludables: menja sa (sobretot fruites i verdures), beu molta aigua i dorm 8 hores

POSSIBLES CONTAGIS

Evita contagiar els altres: tapa't amb un mocador quan esternudis, renta't les mans i ventila

REMEIS

Recorda que el refredat no es cura amb antibiòtics: fes repòs, pren infusions (de ginebre, per exemple) o fes servir sèrum fisiològic

Foto: Pexels

**Amb amor
i responsabilitat**

**... ADOPTA
als que han estat abandonats**

Tenim cura de qui tu més estimes com tu més t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres. Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu. Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents, els recoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servei sanitari continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es